

отричаніе. Оловото на сичките челоуѣцы воокше сы-
 нове Божіи и образе живы на Божеството. Оынове
 мои! нынъ въ собраніето наше немаме предъ себе си
 другъ образъ, освенъ тоа Крестъ, вѣлега освѣтенъ
 на Смѣрътъ та, на коаото сѣ обрѣкохъме, и за коа-
 то сме готовы; но ще дойде время, кога Церква-
 та Христова ще сѣ овлече като една невѣста предъ
 жениха своего со сичкото велелѣпіе, и ще вѣде оу-
 красна со сѣ образе на Божеството и на избранны-
 те неговы, и всѣхъ христіанинъ ще имъ сѣ клана
 и ще имъ сѣ служи. Тѣи образе ще вѣдатъ тѣрени
 вѣтрѣ въ Церквата, като единъ вѣлеги на поклоне-
 ніето и почестъ та на сичкіа сокори христіанскій. А
 вѣнъ отъ Церквата живыи образъ Божій предъ всѣа-
 го христіанина, е челоуѣкъ, който е велелѣпната
 направа на Божеството, сынъ Божій и братъ хрис-
 товъ. Невѣстната почестъ и Божіата слава ѣ дава
 христіанина на брата си и на Близоуѣда си на
 Овѣта. Който не люби челоуѣка, не люби нити Бо-
 га, и какъ то е грѣхъ смѣртеленъ, кога челоуѣкъ
 оере и обезчести въ Церквата Христова единъ об-
 разе, тако повѣче е грѣхъ и свѣтотатѣство (кра-
 дѣніе церковно), който обезчестѣва, притѣсѣва и
 сѣблича брата си. Бога прощава, но беззаконната
 работа е проклатіе. Тамъ дѣто челоуѣцыте не сѣ
 почитатъ и не сѣ любятъ междѣ себе си; и тамъ
 дѣто законете не сѣ оутвѣрдены на естѣственната
 правдина, сирѣчь: „тоа, коаото ты не щѣшъ да ты